

Verenigingsblad der Medisch Natuurwetenschappelijke Studievereniging

anthropos

Nieuw bestuur!

Constitutieborrel

De bijbanen van Elias en Bart

De wintersport

Het nieuwjaarsgala 2015

jaargang 12
nummer 3
februari 2015

Bierproeverij & après-skiborrel

MENS**COLOFON****Anthropos**

Jaargang 12
 Nummer 3
 februari 2015

Anthropos is het verenigings-
 blad van Mens, de Medisch
 Natuurwetenschappelijke
 Studievereniging.

Oplage

100 exemplaren
 1e druk

Drukker

BladNL

Contact

redactie@mens-vu.nl

Redactie:

Naomi Buntsma
 Carmen van Hooijdonk
 Charley Ranzijn
 Roosje Ruis
 Laura Sels
 Stijn Sonneveld

Eindredactie:

Laura Sels
 Nienke Sijtsema

*De Anthropos is in volle glorie
 te bewonderen op de website
 van Mens, www.mens-vu.nl.
 Hier is niet alleen de omslag
 in kleur te zien, maar ook de
 volledige binnekant!*

'Nieuw bestuur!' blz. 10

'Constitutieborrel' blz. 16

'De bijbanen van Elias en Bart' blz. 18

'Wintersport' blz. 22

'Nieuwjaarsgala' blz. 26

Woord van de Redactie	4
Woord van het Bestuur	5
Dankwoord Theo Faes	6
Wissel ALV	7
MNW CRIBS: Bregje	8
De stage van Stijn	9
Introductie Bestuur 2015	10
Agenda en Verjaardagen	13
Mens Allround	14
Prijs voor Martin Visser	14
Wie zei wat op het bestuursweekend?	15
Constitutieborrel	16
Nieuws vanuit de OLC	17
De bijbanen van Elias en Bart	18
Sudoku	19
Achter de schermen bij de EetCie KookCie	20
Wintersport	22
Mensbook	23
Verhalen uit de wetenschap	24
Nieuwjaarsgala	26

Woord van de RedacCie

Tekst door: Naomi Buntsma

Lieve lezer,

Lief menslid, misschien wel lieve docent, erelid of lief alumni en lief lid van verdienste, lieve allemaal,

Hier zit je dan, met weer een nieuwe Anthropos voor je neus. Weer een nieuwe uitgave van een blad dat de leden binnen onze vereniging al vele jaren met elkaar verbindt. Klein gestart en steeds groter geworden, van Mens op Mens overgedragen. Steeds andere handen die er aan meewerken, steeds andere toetsen die worden aangetikt voor het wegschrijven van dit blad. En meer toetsen en meer mensen zullen volgen, nu of in de jaren die nog komen gaan.

Door de beperkte omvang van onze vereniging kennen veel leden ook een hoop andere Mensleden. Vooral bij de actieve leden zien we dat eigenlijk ieder actief lid alle andere ook kent, bij naam, bij toenaam, wellicht bij koosnaam. Actief lid zijn, iets mooier is er binnen onze vereniging eigenlijk niet. (Hint: Ook door deel uit te maken van de RedaCie wordt je actief lid en raak je nog nauwer betrokken bij de gezelligheid die Mens kent.)

's Ochtends stommel je de kamer binnen, een kopje koffie, kopje thee. De eerste woorden die sommige van ons spreken, zijn tegen de leden, de aanwezigen in de kamer. En zo stommelt die "gemutlichheid" eigenlijk de hele dag wel door. "Nog iemand die een kopje thee wil?" Sommige van ons trekken zelfs hun schoenen graag uit, om heerlijk in het hoekje van de bank aan het huiswerk te beginnen. Dat is het. Het Mensgevoel.

En dát Mensgevoel willen we je iedere keer weer graag overbrengen door middel van de Anthropos. Trek je schoenen maar uit, neem er een kop koffie of thee bij en schuif maar door op die (Mens)bank, uiteindelijk zijn we immers allemaal Mensen.

In deze Anthropos stellen we je het nieuwe bestuur voor, kun je een verslag lezen van de bierproeverij en de Apres Skiborrel en vind je tevens het dankwoord van ons erelid, Theo Faes. Veel leesplezier.

Liefs,
Naomi

Woord van het Bestuur

Tekst door: Maurice Kingma

Lieve Mensen,

De eerste drukke periode van het bestuur zit erop! Na de aanstelling is het altijd zaak dat alle officiële zaken zoals de tenaamstelling van de kamer van koophandel en de rekeningen worden overgezet. Ook moeten wij natuurlijk onze eigen constitutieborrel organiseren wat uiteindelijk best een klus was. Ik wil dan ook iedereen bedanken die aanwezig was! Natuurlijk gaat onze dank ook uit naar allen die als beveiliging ervoor hebben gezorgd dat het brassen lastig werd gemaakt. Alleen jammer dat onze eigen elias dan wel weer naar buiten kwam met een halve plafondplaat. Al is deze door de huisvesting ondertussen alweer gerepareerd.

OPGELET

We onderbreken dit woord van bestuur met een belangrijk politiebericht. De politie vraagt uw aandacht voor het volgende. 18 februari jongstleden tijdens de constitutieborrel is beer Maurice ontvoerd. De beer is bruin, met een shirt aan waarop Maurice staat, ook heeft de beer Maurice een rode vlinderdas om. Kort na de ontvoering namen de gijzelaars contact op met het slachtoffer. Pas op, de volgende beelden kunnen schokkend zijn.

Graag vraagt de politie u uit te kijken naar de beer, en direct contact op te nemen met de Bestuurskamer via (020) 5987290 indien u iets verdachts merkt. U kunt natuurlijk ook uw tips kwijt bij M. het nummer hiervoor is 0800 7000. Vriendelijk bedankt voor uw aandacht.

Dankwoord

Theo Faes

Amsterdam, 28 november 2014

Dankwoord Theo Faes bij aanvaarden Erelidmaatschap MENS

Geachte leden van het bestuur en leden van MENS; geachte aanwezigen,

Dank, veel dank voor deze blijk van waardering. Volgens mijn vorige baas Rob Heethaar is enthousiasme niet mijn sterkst ontwikkelde eigenschap. Dus, begrijp me goed als ik zeg dat ik met dit erelidmaatschap verguld ben. Waarom dat zo is, zal ik u zo vertellen. Maar daaraan voorafgaand eerst het volgende. Dit erelidmaatschap heb ik niet alléén verdient; dat wil ik benadrukken. Daarom ben ik blij dat Rob Heethaar hier bij mij staat, omdat ik van mening ben dat hij het erelidmaatschap veel meer heeft verdiend dan ik. En daarom wil ik in mijn erelidmaatschap nadrukkelijk betrekken alle andere collega's van VUmc en FEW, omdat we samen werken aan de opleiding MNW.

Enkele weken geleden was ik met mijn vrouw uitgenodigd op de studentenvereniging van mijn zoon. Terwijl wij daar waren, dronken we een glaasje, liepen door het verenigingsgebouw en aten onze smakelijke maaltijd in een mooie eetzaal samen met de andere studenten. En langzaam werd mij duidelijk wat een studentenvereniging betekent: het is een ruimte, afgeschermd van ouders en maatschappij en van docenten en universiteit, waar de studentleden zich opnieuw kunnen uitvinden. Uitvinden: dat is het kernwoord, en daar gaat het om. Uitvinden wie je bent, met je sterke en zwakke eigenschappen, en vervolgens met die eigenschappen te worden wie je bent. Dat geldt niet alleen voor de studentenvereniging, maar ook voor de studievereniging en de studie zelf. Jezelf uitvinden, en wij als docenten moeten dat faciliteren. Als docenten, niet met vermaak en lol, maar met kennis en kunde van ons vak, en met het bieden van uitdaging en steun, en vooral met het maken van de gelegenheid.

Ik heb mezelf uitgevonden tijdens mijn studie en in mijn werk door gelegenheid en steun van enkele docenten en bazen: ik wil met naam noemen: Rogier van Wijk van Brievingh en wijlen Frans Montens (over de laatste heb ik geschreven in jullie laatste jaarboek) en Hans Schneider, Rob Heethaar en nu Ruud Verdaasdonk als bazen. Ik realiseer me dat ik in het onderwijs aan jullie probeer door te geven wat ik van hun gekregen heb: de kans om uit te vinden wie je bent. Soms lukt me dat; soms lukt het niet, en soms gaat het faliekant fout. Het erelidmaatschap beschouw ik als jullie aanmoediging door te gaan met jullie de gelegenheid te bieden; dat is de afspraak die we vanavond maken.

Wissel ALV

Tekst door: Naomi Buntsma

Dinsdag 20 januari. We hadden er al een aantal weken naar toe geleefd en nu was het moment dan echt daar. De wissel-ALV. Zowel het oude als nieuwe (toen nog kandidaatsbestuur) hadden waarschijnlijk al enkele dagen, zo niet weken, afgeteld tot aan deze dag en nu stond de teller dan daadwerkelijk op nul. Geen flauwekul, vergaderen maar!

Al in de middag was de pret groot, toen Annelinde en ik –Naomi- besloten om de PowerPoint een wel héel persoonlijk tintje te geven. Met fancy stiften werd ‘Raad van Advies’ op een memo-blaadje geklad, welke vervolgens weer onder verschillende hoeken en belichtingen op de figuurlijke gevoelige, fotografische plaat werd vastgelegd. Nog wat stiften ordenen en ook het woord WVTTK kon worden gevorm. Sommige van jullie zullen zich nu waarschijnlijk afvragen of dat echt een woord is, en nee, dat is het inderdaad niet. WVTTK is de afkorting voor Wat Verder Ter Tafel Komt en meestal komt bij dit agendapunt maar weinig ter sprake. Maar goed, dat deed niets af aan het feit dat de PowerPoint al die vrolijkheid wel kon gebruiken, dus zo geschiedde.

Rond de klok van kwart voor vijf was het winkelmandje al behoorlijk vol geladen en volgde het bekende moment van kleding verwisselen. De alledaagse spijkerbroek werd uitgeschopt, een shirtje uitgetrokken en zo werd plaatsgemaakt voor blouse en nette pantalon. Een goed stel schoenen kwam later wel, maar eerst werd hét beruchte ALV-lokaal in de juiste setting neergezet. M639 zochten we weer op en de U-vorm werd gevorm. Zeven stoelen voor het bord, en zeven op de kant loodrecht daar op. Ook de stembriefjes, hamer, laptops, agenda en stukken werden neergelegd en toen was eigenlijk alles wel gereed. Goede schoenen aan, jasje aan en de ‘zaal’ zat al haast vol.

Iets over half zes werd dan de hamer geslagen en het doornemen van de oude notulen was waar mee werd begonnen. Zo vorderde de avond, het commissierondje liep voorspoedig en met trots kan ik u vertellen dat ze weer ontzettend hun best hebben gedaan, al die commissieleden het

afgelopen jaar! Petje af daarvoor, mijn dank is groot, zonder al die lieve commissieleden was onze vereniging toch maar een karige geweest. En bij een commissie wissel was het moment dan daar, de pizza’s arriveerden, jawel jawel. Vlot werden ze ook uitgedeeld en aan de hongerige aanwezigen verspreid. Een hapje hier, een zout korstje daar en toen de prullenbakken meer dan overstromden van de pizzadozen kon ook hier weer worden doorgegaan. De prullenbakken hadden er overigens nog een hele kluit aan, al die pizzadozen weg te werken. Ze kauwden en kauwden maar, maar de pizzadozen bleken het boven op het ‘koppie’ van de prullenbak ook wel goed te hebben.

De commissies wisselden voorspoedig en inmiddels (op het moment dat de Anthropos in de Menskamer ligt) is Anne-Sophie al bijna twee maanden voorzitter van de AC. Bregje is al net zo’n tijd officieel voorzitter van de SportCie en Roosje is officieel afgesteld als voorzitter van de Symposiumcommissie. Jawel, jawel, het was een enerverend avondje en het hoogtepunt was nog niet eens geweest. Nog steeds zaten daar zeven mensen, strak gelikt –of nouja, bovenkleding- in blouse en jasje, te wachten op wat komen ging.

Als bestuur 2014 droegen wij ons jaarverslag voor en na de nodige vragen, uitingen van kritiek en complimentjes, mocht het kandidaatsbestuur hun woordje doen. Hun beleidsplan werd gepresenteerd en met plannen als de organisatie van het lustrum, een heuse propedeuseuitreiking en het aanhalen en verbeteren van het contact met de broertjes- en zusjes verenigingen werd duidelijk gemaakt dat ze er allen heel veel zin in hebben.

Nog even werd er over sommige puntjes druk gediscussieerd, want hoe zou dat gaan en wat was hier mee aan de hand? Toch mocht dat de uiteindelijke pret niet drukken, want er werd gestemd, en hoe. Met meer stemmen voor dan tegen, werd het vijftiende bestuur der S.V. Mens op deze mooie dinsdag, 20 januari, aangesteld. Gefeliciteerd! Maurice, Lynn, Kiki, Diede, Leandra, Bregje en Yu, ga er ontzettend van genieten, voor je het weet is het jaar weer gevlogen.

MNW CRIBS: B r e g j e

Tekst door: Laura Sels

Na aantal Anthropossen zonder MNW cribs leek het ons leuk om dit weer voort te zetten en bij een van onze geliefde MNW'ers op bezoek in hun nieuwe huisje. Deze keer ga ik op bezoek bij het kersverse nieuw bestuurslid, Bregje!

Zij woont sinds juli in Buitenveldert, net op de grens van Amsterdam en Amstelveen, tussen de VU en Uilenstede in. Op een middag, uit college, ga ik bij haar langs. Dit is eigenlijk heel makkelijk want het is gewoon op de terugweg naar Uilenstede. Ze heeft een appartement met drie andere meiden, eentje kent ze van haar middelbare school en de andere studeert ook MNW, de andere is weer een studiegenootje van haar middelbare schoolgenootje. In ieder geval heel gezellig volgens mij!

Toch was ik stiekem altijd wel een klein beetje trots op mijn nieuwe appartement in Uilenstede, want mensen verbaasden zich altijd weer hoe groot dat was. Maar de kamers in dit appartement waren nog veel ruimer! Naast enorme kasten, een bank, een bed, een bureau, een tafeltje en twee fauteuils heeft ze gewoon nog zat ruimte over! Een mooie bijkomstigheid is dat ze op de zevende verdieping woont, ze krijgt dus een mooi uitzicht cadeau!

Vanuit haar raam kan je de RAI links van je zien en rechts de gebouwen die voor Uilenstede staan. Ze laat ook even het uitzicht op de kamer van haar huisgenootje zien. Hier kan je de kantoren van de Zuid-As zien en links het hoofdgebouw van de VU. Alleen weet je niet of je daar zo vrolijk van wordt... We gaan op haar kamer zitten en kletsen nog wat over het bestuur en over de constitutieborrel van afgelopen avond. Want tijdens zo'n avond gebeuren er zoveel dingen die wel even de moeite waard zijn om te evalueren. Vooral de -hoe ga ik snel plassen zonder gebrast te worden-, hè Bregje!

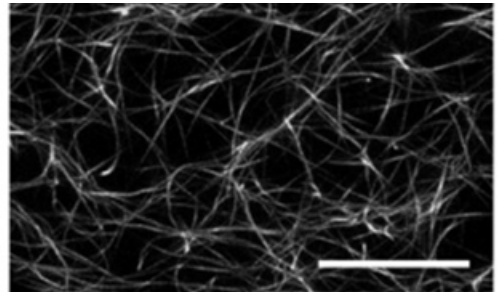
De Stage van Stijn

Tekst door: Stijn Sonneveld

Sinds september loop ik mijn major stage voor mijn master bij AMOLF, een natuurkundig instituut aan het Science Park. Zelf leerde ik AMOLF kennen via Gijsje Koenderink, een van de docenten van het vak Soft Condensed Matter Physics (dit wordt gegeven in de master). We kregen ook een rondleiding hier tijdens dat vak, waardoor ik geïnteresseerd raakte in het onderzoek dat ze doen. AMOLF bestaat uit drie verschillende afdelingen: de systeem biofysica, de moleculaire biofysica en de nanophotonics. Zelf zit ik bij de eerste van deze drie, maar doordat er elke week een algemeen colloquium op maandag gegeven wordt, kom je ook regelmatig in contact met de andere groepen en hoor je ook iets over hele andere onderzoeksrichtingen.

Verder zijn er ook nog regelmatig bijeenkomsten met onze afdeling zelf, zodat je ook veel contact hebt met de andere groepen binnen de afdeling en hoort wat andere mensen precies doen. Op deze manier kom je ook veel meer te weten over de verschillende velden binnen de biofysica en heb ik daar een veel beter beeld bij gekregen. Binnen onze eigen groep doen we vooral onderzoek naar de 'self assembly' van eiwitten in en rondom de cel. En verder naar de structuur en mechanische eigenschappen van de structuren die ze vormen. Een belangrijke component in de cel die zo wordt opgebouwd is het cytoskelet. Verschillende mensen in de groep doen onderzoek naar actine, vimentin (een intermediate filament) of microtubuli.

Zelf doe ik echter geen onderzoek naar het cytoskelet, maar naar het eiwit fibrinogeen. Dit eiwit is, zoals jullie waarschijnlijk wel weten, betrokken bij de bloedstolling. Wanneer fibrinogeen wordt geactiveerd door thrombine, heet het fibrine. Meerdere eiwitten van fibrine kunnen vervolgens polymeriseren tot dunne draden, die protofibrillen worden genoemd. Verschillende van deze protofibrillen kunnen op hun beurt weer aggregeren tot dickere fibers. Deze fibers vormen samen vervolgens een netwerk, wat de basis vormt voor het korstje dat gevormd wordt wanneer je een wondje hebt.

Beeld van een fibrine netwerk, gemaakt met behulp van fluorescentie

Wij doen echter geen in vivo onderzoek, waarbij alle stoffen aanwezig zijn, maar gebruiken een bottom-up methode. Dit betekent dat we gebruik maken van het minimale dat nodig is om een netwerk te vormen en we dit onder zeer gecontroleerde omstandigheden kunnen laten gebeuren. Door de omstandigheden te veranderen, veranderen de kinetiek en de uiteindelijke eigenschappen van het netwerk. We proberen er dan achter te komen waarom dit gebeurt. Dit doen we met behulp van verschillende methodes. Zo gebruiken we turbidimetrie, fluorescentie microscopie en elektronen microscopie. In figuur 1 kun je een beeld zien dat gemaakt is met behulp van fluorescentie microscopie. Anderen gebruiken weer allerlei technieken om dit netwerk te vervormen en te kijken hoe het netwerk hierop reageert.

Naast het onderzoek zelf doen, is het ook heel erg leuk en leerzaam om mee te lopen in een onderzoeksomgeving. Er is een wekelijkse groepsbespreking, verschillende journal clubs en ook nog afspraken met mensen waarmee we samenwerken. Verder ben ik ook naar het FOM Physics congres geweest, een jaarlijks congres voor de hele natuurkunde gemeenschap in Nederland. En tenslotte is er ook een erg leuke sfeer binnen onze groep en ook op AMOLF zelf. Kortom, ik heb het er erg naar mijn zin en ik kan mensen zeker aanraden om hier ook stage te lopen, als ze geïnteresseerd zijn in biofysische onderwerpen.

Introductie Bestuur 2015

Tekst door: Roosje Ruis

Naast hun eigen stukjes op de mooie, nieuwe website van Mens, staan wij bij de Anthropos ook te springen om ze te mogen voorstellen: het nieuwe lustrumbestuur der S.V. Mens van het jaar 2015.

Maurice Kingma - Voorzitter

Maurice a.k.a. de voormalig voorzitter van de ActiviteitenCommissie, heeft nu de stap gezet naar het voorzitterschap van het bestuur. Voor hem voelde dit als het perfecte vervolg, om nog meer te doen voor Mens en om zijn creativiteit eens lekker op de proef te stellen. En die creativiteit zal

er komen! Maurice wil aan de leden laten zien dat veranderingen binnen de vertrouwde omgeving helemaal niet zo eng hoeven te zijn. Hij wil ook helemaal niet van zijn AC voorzitter imago af komen, want als voorzitter moet je iemand zijn die dicht bij de leden staat en echt kan achterhalen waar mensen naar op zoek zijn binnen de vereniging. Iedereen moet zich bij Mens thuis kunnen voelen en daar hoort een hoop gezelligheid bij!

Andere feitjes over feestbeest Maurice: zijn voorkeur voor de Gieter voor een avondje uit (waarbij vermeld moet worden dat hij daar al eens uitgezet is), dat hij het liefst niet opent maar sluit zodat hij langer in zijn bedje kan blijven liggen, en dat hij de borrels natuurlijk prefereert boven de Menslunches.

Voor zijn creatieve Lustrumjaar bij Mens heeft hij veel vertrouwen in de rest van het bestuur, want al zijn mede bestuursmaatjes zijn volgens hem eigenwijs genoeg om alles binnenstebuiten te keren om te bekijken of het beter en anders kan.

Lynn-Jade Jong - Vicevoorzitter & Commissaris Lustrum

Dit is de vrolijke Lynn-Jade, die houdt van een feestje op zijn tijd, een goed boek leest in de zomer, (maar liever tv kijkt in de winter) en zowel poolen als lasergamen weet te waarderen. Jullie kunnen haar kennen van de GalaCie. In deze commissie is zij namelijk al twee jaar actief geweest. Andere commissieactiviteiten

heeft zij uitgevoerd bij haar roeivereniging in de promotie- en introductiecommissie. Gezellig actief dus, waardoor zij ook erg veel zin heeft om een lustrum te organiseren waar iedereen nog lang met veel plezier op terug kan kijken.

Als vice-voorzitter ziet ze ernaar uit om samen te werken met Maurice. Ze gaat er vanuit dat hij zijn taken kent en ze hem slechts hoeft te ondersteunen waar dat nodig is. Maar mocht hij nou toch niet luisteren, dan bindt ze hem gewoon vast... Geen zorgen dus!

Op deze manier hoopt ze dit jaar bestuurlijke ervaring op te doen en met vernieuwende ideeën te komen voor de vereniging. Toch waardeert ze Mens en MNW nu al zeer, onder andere vanwege het persoonlijke contact tussen studenten en docenten, de kleinschaligheid en het goede onderwijs.

Kiki Taris - Penningmeester

Derdejaars Kiki is van alle bestuursleden het verst gevorderd in de studie MNW. Bij Mens is haar favoriete commissie de FotoCie, omdat zij met hun foto's herinneringen aan alle leuke activiteiten vastleggen. Zelf is ze afgelopen jaar zeer betrokken geraakt bij Mens door haar nuttige bijdragen aan de SymposiumCie en nu ook commissie Extern, de

AlmanakCie en de TripCie. Buiten Mens is ze al langer actief voor de OLC. Nu is het moment om ook actief te worden in het bestuur om zich nog meer in te zetten voor de vereniging: als penningmeester vanwege haar voorkeur voor getalletjes en geld. Ze is erg blij met de alle handige dingen die haar voorganger Thomas zo

goed geregeld heeft en wil dus ook niet teveel gaan veranderen op financieel gebied. Maar een hoop sponsoren of zelfs een hoofdsponsor vinden staat wel boven aan haar lijstje. Vastbesloten om alle financiële zaken goed bij te houden, zul je haar dus vaak aantreffen in de Menskamer. Zonder bier of wijn, maar het liefst met warme chocolademelk en een goed boek.

Diederik van den Broek - Secretaris & Commissaris Extern

Diederik loopt nog niet zo lang rond bij Mens (hij is afgelopen september begonnen met MNW), maar heeft nu al een goede indruk gekregen van de vereniging en het bestuur. Toch is hij wel de oudste van zijn bestuur, vanwege zijn voorgaande studies en activiteiten in verre landen. Het bestuur 2014 heeft voor hem als voorbeeld gediend en hij gaat er daarom vanuit dat hij komend jaar ontzettend veel gaat leren en een hechte groep gaat vormen met zijn medebestuurleden.

Vanwege zijn positieve kijk op Mens wil hij liever de vereniging niet te veel veranderen; het liefst past hij een heleboel kleine dingen aan zonder dat Mens echt verandert, dus dat wordt nog spannend met een voorzitter als Maurice.

Hij is als secretaris vooral blij om samen te kunnen werken met die toffe kerel die commissaris Extern is. Nee even serieus, vooral de samenwerking met Leandra als vice-secretaris zal belangrijk worden. Hij plaatst haar op gelijke voet met zichzelf en heeft vertrouwen in haar kunde om te notuleren. Wel moet hij erbij vermelden dat hij ontzettend koppig is, helaas voor Leandra. Een andere omschrijving van zichzelf: feestnerd, geen nerd, maar ook geen echt feestbeest.

Leandra Mulder - Vicesecretaris & Commissaris Voorlichting & PR

Vanwege haar ervaring in de GalaCie, waarbij ze dit jaar het gala in een geheel nieuw jasje hadden gestoken, bedacht Leandra dat ze ook wel wat andere vernieuwende ideeën voor Mens had. En waar kan je die beter tot uitvoer brengen dan in het bestuur?

Vanwege haar enthousiasme om Mens in de schijnwerpers te zetten als commissaris Voorlichting en PR kwam ze op het idee een filmpje over Mens te maken dat aan buitenstaanders een sneak peek zal geven hoe het is om lid te zijn van onze vereniging. Een ander plan is om samen met Bregje propedeuse-uitreikingen te starten voor de eerstejaars.

Ze neemt haar petje af voor haar voorganger Annelinde en is blij zo iemand te hebben waarbij ze terecht kan na alle reorganisaties van voorlichting aan de VU. Daarnaast is ze zeer tevreden met al haar medebestuurleden en verwacht ze dat ze een evenwichtig bestuur zullen vormen met al hun verschillende karaktereigenschappen. Ze zal ze wel achter de broek aan zitten wanneer dat nodig blijkt te zijn. Verder zal Leandra veel meezingen met liedjes op de borrels (of in de Gieter), maar eigenlijk houdt ze meer van een Menslunch. Ook daarvoor is ze creatief genoeg. Misschien een keer een lunch met een gekookt eitje met avocado, bleekselderij en cashewnoten? Of stokbrood met kruidenboter voor 39 cent van de Aldi?

Bregje Crum - Commissaris Intern & Onderwijs

Bregje is een echt Mens-mens: vraag haar niet om te kiezen voor één commissie, want ze vindt ze allemaal geweldig met de activiteiten die ze organiseren en andere dingen die ze doen. Dat komt goed uit, want als commissaris Intern zal ze alle commissies in de gaten houden en bijstaan. Ook kan ze niet kiezen tussen haar mede bestuursleden en heeft ze super veel vertrouwen in hun samenwerking.

En haar beide voorgangers Naomi en Annelinde, die respectievelijk alle commissies gevuld en het stagebestand gedigitaliseerd hebben, krijgen van haar evenveel respect.

Andere moeilijke keuzes voor Bregje zijn bijvoorbeeld de Menslunch of borrel, die ze allebei heel gezellig vindt; de keuze tussen de Gieter (na een Mensactiviteit) of Paradiso (voor een donderdagavond uit met huisgenoten) en de keuze tussen wijn en bier (op een borrel meestal bier).

Maar met haar instelling bestaande uit interesse en plezier in alles zal ze het bestuur dus een goed handje kunnen helpen. Vooral de bètafusie van UvA en VU zal ze goed in de gaten houden -ook vanuit de OLC, en ze wil ervoor werken om te zorgen dat MNW en Mens in ieder geval net zo goed en misschien nog wel beter worden dan ze nu al zijn.

Yu Kong Lam - Penningmeester AC

Tot slot: de nieuwe Penningmeester van de ActiviteitenCommissie Yu Kong is zeer enthousiast over zijn nieuwe functie. Hij heeft zin om de barvoorraad te beheren en te zorgen voor wat speciale traktaties op zijn tijd. Ook wil hij met zijn functie zorgen dat de AC zich een jaartje lekker te buiten kangaan. Hij heeft het altijd naar zijn zin gehad bij Mens en betreft zichzelf bij alles dat met Mens te maken heeft (voor de duidelijkheid: de ExcurCie,

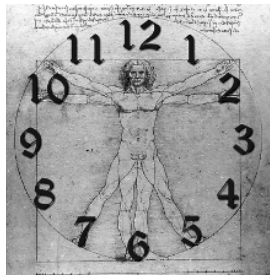
Symposium C i e , Commissie Extern en nu dus ook de AC. Hebben we alles gehad?). Dus ja, zo'n bestuursjaar om zichzelf geheel aan Mens te wijden, dat was niet eens zo'n grote stap. Als hij dan toch niet bij Mens is, dan kun je Yu misschien tegenkomen bij Paradiso, of leert hij bij papa en mama thuis voor scheikundige vakken of fysiologie. En omdat het toch al geen geheim meer was, wil hij zijn voorganger graag nog bedanken voor zijn grootste verdienste: namelijk dat Stijn het net nieuwe tostiapparaat wist te slopen...

Agenda en Verjaardagen

	Maart	#	#	April
		01	01	
		02	02	
	Demi van den Bold	03	03	Bob van Hoek, Rosalie van Zuilen
		04	04	
	Jeffrey Veldman	05	05	
	Jeanine Oude Elferink, Kevin ten Have	06	06	Charlotte van den Brink, Max Blokker, Tom Fokker
		07		
	Thomas Koopman	08	07	Carmen Blanken
		09	08	Rosje Ruis
	Laura Sels, Marjolein Schimmel, Randjana Nandlal, Richard van den Elzen, Sterrenstofborrel	10	09	Buitenborrel
		11	11	
		12	12	Karlijn van Beekum
		13	13	
	Eric Rutjes, Niels Ran	14	14	Joost Nieuwenhuis, Swetta Jansen
	Charley Ranzijn, Yu Kong Lam	15	15	Menslunch, Mexiquillaborrel
	Diederik Appelboom	16	16	
	Menslunch	17	17	Alexandra de Sitter
		18	18	Gijs Berkelmans, Ruth van Asperen
	Niki Tokkari	19	19	Jasper Smit
	Maxim Moinat	20	20	
		21	21	
	Teun Bakker	22	22	Steven Eleonora
	Mariska Damen, Robin van den Berg	23	23	
		24	24	
	Fleur van der Vis, Just Plouvier	25	25	Batavierenrace
		26	26	Batavierenrace
		27	27	Batavierenrace , Karen Kiers, Kiki Taris
	Daniëlle van Dorth, Veerle Brans	28	28	Janne Ploeger, Maggy Sallons
		29	29	Sushiworkshop
	Pokeravond	30	30	Myrte de Vries
		31		

De lijst met verjaardagen is helaas niet compleet, mis je iemand mail dan naar mens@few.vu.nl

*Tekst door:
Naomi Buntsma
Roosje Ruis
Laura Sels*

Woord van de redactie

Lijkt jou het ook leuk om een stukje te schrijven in de anthropos? Stuur dan je stukje naar redactie@mens-vu.nl!

Prijs voor Martin Visser

Toch altijd leuk om te merken dat je veel kan bereiken met de studie MNW. Vorig jaar afgestudeerd MNW-er Martin Visser is een goed voorbeeld: hij sleepte recent de IMDI-talentprijs in de wacht!

IMDI staat voor het Innovative Medical Devices Initiative dat nieuwe medische technologieën ontwikkelt en de bijbehorende Talentprijs wordt uitgereikt aan aanstormend talent voor het beste afstudeeronderzoek naar nieuwe medische hulpmiddelen.

Martin kreeg de prijs voor de ontwikkeling van een algoritme om routes voor het plaatsen van elektroden in de hersenen te berekenen. Bij patiënten met zware epilepsie kunnen elektroden in de hersenen geplaatst worden om verdachte hersengebieden te monitoren en te kijken waar het probleem zich bevindt. Op dit moment kost het veel tijd om te plannen hoe de chirurg de bloedvaten in de hersenen moet omzeilen bij deze ingreep. Martins algoritme maakt het mogelijk om de planning van de elektroden in een paar minuten uit te voeren. Met data van uitgevoerde hersenchirurgie heeft hij het algoritme gecontroleerd, en hopelijk kan het binnenkort echt voor preoperatieve planning gebruikt worden.

Zo zie je maar weer wat er allemaal te bereiken valt. Gefeliciteerd Martin!

Bron: www.zonmw.nl

ALLROUND

Wie zei wat op het bestuurweekend?

Een weekend lang zitten het oude en het nieuwe bestuur met elkaar opgescheept en dat leidt soms tot hilarische uitspraken.

Weet jij al wie wat zei?

In de auto .. 'Stendler, wat is dat? Oh maanden over de datum.. Het ruikt zuur.' 'Smaakt het wel goed?', 'Ja dat wel..'

'Heb je een lijstje met wat er gekocht is? Mag ik het zien? Ooh er staat niet eens alles op, wat heb ik er dan aan?!'

'Maar je hebt dan toch een bak met water naast je bed staan als je 's nachts naar het toilet gaat?'

Kaarspelletje 'pesten' spelend: 'maar ik moet van m'n kaarten af..'

'Laten we deze er gewoon uithalen, anders komen we nooit klaar'

'Morgen gaat het zonnen'

'Uh, wat ligt hier dan? Oh shit... 'voelt aan de verkeerde kant van de deur*' 'wat doe je nu dan?' 'Ja, was op zoek naar de sleutel.' Euh? Jij dacht. Shit. Chocopinda, moet weg hier!

'TV kijken? Oh ja, (*enthousiast*) zullen we het ontbijtnieuws kijken?'

'Yu?' 'Ja? Ohnee, ik sliep niet hoor.' 'Hahahaha' 'Jullie vroegen wie er nog meer sliepen toch?'

'Eten, is er nog ergens eten?'

Constitutie b o r r e l

Tekst door: Laura Sels en Diede van den Broek

Constitutieborrel in de ogen van oud-bestuurslid (Laura)

Een jaar geleden.. daar stonden we dan zenuwachtig in onze, niet te vermijden, groene blouses op onze cobo. De middag van de cobo, zit ik even te relaxen op een van de banken in de Menskamer, stiekem zit ik te genieten van onze opvolgers die ietwat gestresst bezig zijn de Menskamer leeg te halen voor hun constitutieborrel.

Het is 18.00 uur en ik loop -in mijn groene blouse- de Menskamer in. Ik verwachtte nog een lege Menskamer, want een cobo beginnen om 18.00 uur leek me wel erg vroeg.. Maar het begon al aardig druk te worden en er stonden al een aantal besturen van andere verenigingen netjes in pak met het nieuwe bestuur te kletsen. Voor het oud-bestuur was de taak om achter de bar te staan en het bier bij te vullen. Al gauw stond de Menskamer vol en was het tijd voor bestuur 2014 om te recipiëren. Dit, na alle cobo's afgelopen jaar (want ik moet zeggen dat ik bijna bij alle ben geweest) voorlopig voor de laatste keer, met z'n veertien aandachtig luisteren naar het verhaal van de voorzitter.

De cadeautjes werden uitgewisseld. Het oud-bestuur heeft aan het nieuw-bestuur een kussen

gegeven van een bank in de Menskamer waar het Menslogo op geverfd is. En nieuwe naambordjes voor in het aanwezigheids/afwezigheidsbord. Het nieuwe bestuur heeft aan het oude bestuur een persoonlijk kwartetspel gegeven waarbij de categoriën activiteiten van Mens waren en hobby's van bestuursleden. Dit allemaal in een mooi bijpassend doosje, zelfs in je eigen favoriete kleur. Daar kwamen afgelopen weken dus de vragen vandaan door de nieuwe bestuursleden, wat je lievelingskleur was etc.. We vonden het al een beetje vaag, maar vermoedden al dat het voor dit doel was! Na het recipiëren hebben we nog een foto gemaakt met ons veertien en daarna nog met een groot aantal oudbestuursleden en het nieuwe bestuur. Verder verliep de avond zoals op een echte constitutieborrel gebeurd. De sfeer is niet zoals een gewone borrel, maar er is altijd wel een spanning te merken of iets gebrast wordt of niet. En ja dat is ook zeker dit jaar weer gelukt!

De constitutieborrel van het 15e bestuur.. (Diede)

Tja, daar stonden wij dan. De menskamer leeg te maken en voor te bereiden op de komende cobo. Wij zaten te zwoegen met banken en waren ondertussen ook alle brasbare dingen uit de Menskamer aan het halen. Hier en daar zat iemand

toe te kijken naar wat er precies gebeurde of te genieten van onze zweetdruppels. Maar alles was op tijd opgeruimd, de Menskamer was klaar en de peddel stond met een grote grijns te wachten op de eerste gasten.

Als eerste kwam onze zusje uit Enschede meeten met een vette pizza om een vette bodem aan te leggen. Met hun praten deed mij erg goed, en de paar biertjes erbij zorgden ervoor dat ik alleen nog maar vol plezier naar de avond toekeek. Rond zeven begonnen we met het ontvangen van alle gasten, en zo kwam verhaal na verhaal en cadeau na cadeau onze kant op. Het ene broertje nog langdradiger dan de ander. Op zijn tijd, en ik was er erg dankbaar voor, kwamen er ook oude besturen of vrienden bij ons recipiëren.

Ergens tussendoor werd het brassen ook wat actiever, maar gelukkig was onze beveiliging goed bezig en ging dat niet te makkelijk. Een aantal dingen zijn we bijna verloren en een aantal dingen zijn vervangen door een brasbrief. Maar dit alles was ook erg leuk, van Yu die plots weggerukt wordt uit ons midden en Lynn en Leandra die zich stevig aan elkaar vast houden om het te overleven tot de peddelstaf die in een groot aantal stukjes verdeeld is over iedereen.

De ochtend erna stond ik, toch wel redelijk brak, op te ruimen. Terwijl ik zat te schrobben keek ik terug op een toch wel geslaagde avond. En daar wil ik iedereen die daaraan heeft bijgedragen voor bedanken. Dus bij deze: bedankt allemaal!

N i e u w s vanuit de OLC

Tekst door: Kiki Taris

Studie-gerelateerde problemen? Laat het ons weten op solc-mnw@few.vu.nl!

In studiejaar 2015-2016 zullen een aantal curriculumwijzigingen worden doorgevoerd. Voor de aankomende eerstejaars worden Biochemie en Van Gen tot Geneesmiddel samengevoegd tot Cellulaire Biochemie (6EC). Hierdoor kan in de 4de periode een vak over organische chemie gegeven worden. Verder verandert de naam van Fysica en Medische Fysica 1 in Fysica: Mechanica. De naam van Medische Fysica 2 verandert in Fysica: Elektriciteit en Magnetisme.

MNS wordt ook hervormd. De tracks zullen verdwijnen, wel blijven de verschillende varianten (O, C, M en E). Voor de O-variant komt er in de eerste periodes 18EC gezamenlijk programma en 12EC verplichte keuze. De vakken die nu in de verschillende tracks zitten, blijven beschikbaar als keuzevakken en kunnen gekozen worden als samenhangend programma. In de praktijk zal er dus weinig veranderen.

De bijbanen van Bart en Elias

Tekst door: Stijn Sonneveld

In de Anthropos lees je geregeld wat over een baan die een MNW alumnus bekleed of over de eerste carrièrestappen van een net afgestudeerde masterstudent. Maar ook als student moet je iedere maand maar weer rondkomen. Dus zijn er verschillende mogelijkheden om dit voor elkaar te krijgen. Je kunt bijvoorbeeld een lening aangaan, je ouders lief aankijken of je leefomstandigheden drastisch aanpassen. Een andere optie is om een baantje te nemen...

Ervan uitgaande dat de meeste onder ons voor deze laatste optie gaan, waren we wel erg benieuwd naar wat voor baantjes een Mens lid heeft. Daarom gingen we op pad en vroegen we twee MNW studenten naar hun bijbaan: Elias Labordus en Bart Sloeserwij. Beide hebben ze een baan die relatief wat dichter bij de studie zelf ook ligt. Elias werkt bij Optics 11. Dit is een spin-off bedrijf van Davide Ianuzzi, die ook werkzaam is aan de VU als groepsleider. En Bart werkt bij i2i, een bedrijf van onder andere oud MNW'er Esmé Schelling.

Hoe bevalt het ze hier? Wat doen ze precies? En zouden ze hier later ook wel willen werken? Lees snel verder voor het antwoord op die vragen.

Waar werk je en hoe lang werk je er al?

Elias: Ik werk nu een maand of 7 - 8 bij Optics11 aan de VU. Dat is een bedrijfje dat medische apparatuur ontwikkelt, in elkaar zet, programmeert en verkoopt. Vooral gefocust op fiber top nano technologie.

Bart: i2i-Intelligence2integrity, een bedrijf dat tussen de zorgverlener en de verzekeraar in zit. Wij zorgen voor een controle over de declaraties van de zorgverleners. Ik werk er nu 1 jaar en 9 maanden

Hoe ben je hier begonnen? Hoe ben je aan deze baan gekomen?

Elias: Na zes jaar in de horeca gewerkt te hebben was ik toe aan iets anders. Ik wilde eigenlijk iets doen wat ook studiegerelateerd is. Maar goed,

dat is makkelijker gezegd dan gedaan natuurlijk. Gelukkig kwam er toen een flyer voorbij in de Menskamer waarin gezocht werd naar een programmeur in LabView. Ja, dat programma kennen we allemaal natuurlijk en ik was er zo eentje die het ook daadwerkelijk leuk vond. Dus na een beetje opscheppen over hoe goed ik er wel niet in ben, mocht ik aan m'n proefperiode beginnen!

Bart: Ik ben hier terecht gekomen door een berichtje op facebook van Esme Schelling (collega en OMA). Hier heb ik op gereageerd en na een sollicitatiegesprek was ik binnen.

Hoeveel uur per week werk je er? Heb je vaste werktijden of mag je dit zelf indelen?

Elias: Ik heb nu een contract voor 16 uur per week. Die mag ik inderdaad zelf invullen. Dus lekker flexibel. Maar het gebeurt ook wel eens dat er op het laatste moment een demo gepland is waardoor er nog net ff een software update afgemaakt moet worden binnen een week. Dan ben ik ook flexibel en werk ik die week 4 volle dagen en ben ik de volgende week vrij!

Bart: Ik werk ongeveer 8 uur in de week. Dit mag ik volledig zelf inplannen, ik mag zelfs thuis werken als ik dat wil. Ik moet er alleen voor zorgen dat mijn werk af is.

Wat doe je precies?

Elias: Zoals hierboven al een beetje vaag doorschemerde werk ik aan de software. Het apparaat wat nu gemaakt is heeft uiteraard software nodig om hem te bedienen. Deze software krijgt feedback van klanten en moet regelmatig geüpdatet worden met nieuwe features en verbeteringen. Ik ben degene die de nieuwe software maakt en de updates bij de klanten uitvoert.

Bart: Mijn eerste prioriteit is de lonen klaarzetten voor alle werknemers. Mijn tweede prioriteit is zorgen dat alle apotheken gefactureerd worden en de crediteuren en debiteuren bijgehouden

worden. Naast deze hoofdtaken krijg ik van mijn baas en collega's een hoop taakjes in en rondom het kantoor. Hieronder valt bijvoorbeeld het afval wegbrengen, kantoorartikelen bestellen, sloten vervangen en dingen in elkaar zetten.

Verveel je je er wel eens? Wat vind je het leukste om te doen en wat vind je het minst leuk?

Elias: Eigenlijk verveel ik me nooit. Het is een best pittige taak om nieuwe software te schrijven dus ik ben altijd aan het denken en blijf bezig. Het leukst vind ik de samenwerking met m'n collega's. We hebben echt een goed team met mensen van verschillende opleidingen en we kunnen goed samen over problemen nadenken en oplossingen verzinnen. Iedereen heeft z'n eigen taak, maar er wordt regelmatig met z'n allen gebrainstormd en daar heb je zo veel aan. Eigenlijk vind ik tot nu toe niets niet leuk. Ik vermaak me uitstekend op m'n werk. Maar als ik dan toch iets moet verzinnen zijn het de lange dagen en het vroeg opstaan. Het is wel gewoon een van 9 tot 18 baan.

Bart: Ik verveel mij nooit. Er is eigenlijk altijd wel iets te doen. Het leukste vind ik om als een soort detective te gaan zoeken naar missende facturen en die vervolgens ook te vinden. Iets wat ik minder leuk vind ik het bellen van apotheken, wegens betalingsachterstanden. Je moet dan heel direct zijn naar de apothekers dat ze moeten betalen. Dat is lastig.

Zie je jezelf later in zo'n omgeving terecht komen?

Elias: Ik weet het nog niet. In deze setting wel; klein bedrijfje, goede samenwerking, iedereen weet wat er gebeurt. Dat vind je in een groot bedrijf niet denk ik. Aan de andere kant weet ik niet of het programmeren leuk blijft. Het onderzoek in lijkt me ook altijd nog wel wat, dus ik merk wel wat er op m'n pad komt.

Bart: Ooit kan ik best in zo'n omgeving terecht komen. Het pad dat ik nu bewandel zie ik het niet snel gebeuren, maar zijwegen zijn natuurlijk niet ondenkbaar.

S u d o k u

		3	6					
	7			4	2		5	
	9					1		
	4		3			2		
		1				7		
		6			8		9	
		9					4	
	2		1	5			8	
					7	6		

Achter de schermen bij de CokeCie KookCie

Tekst door: Charley Ranzijn

De CokeCie schijn je dus helemaal niet zo te schrijven, en hoewel er wel met poeders gewerkt wordt in deze tak van MENS blijkt deze voedselafdeling niks met het "neusje" van de zalm te maken te hebben.

Een vergaring van kennis laat je als wetenschapper niet aan je neus voorbij gaan dus besloot ik mijn neus in het za(a)kje KookCie te steken in de hoop een stevige hoeveelheid van hun cultuur op te snuiven. Met die kennis zou ik de KookCie dan tegen elkaar uit kunnen spelen en voor dat MENS het goed en wel door zou hebben zou de CokeCie een feit zijn.

Ik vroeg de ingewijden op welke manier hun KookCie-carrière invloed uit oefende op hun dagelijks leven (in de keuken). De KookCie bleek verdeeld over twee groepen.

Een grote groep gaf te kennen hele positieve dingen te kunnen sublimeren uit hun KookCie bestaan en sommige gaven zelfs toe dat zij dingen geleerd hadden die hun leven op smaak hebben gebracht. Daartegenover stond een andere groep met tegenovergestelde gevoelens. Ongenoegen werd uitgesproken over de verplichte keukentijd, het smerige eten of een gebrek aan appreciatie. (Ondanks privacy wetgeving wil de auteur benadrukken dat dit gezanik in de keuken niet van de vrouwen afkomstig is. Vrouwen klagen nooit in of over de keuken.)

Deze tweedeling interesseerde mij mateloos en ik besloot een aantal filosofische vraagstukken ter tafel te brengen om te kijken of ik de KookCie weer op één lijn kon krijgen. Mijn eerste vraag luidde: hard of zacht gekookt?

Hoewel er duidelijk twee verschillende meningen de ronde deden was er ook ruimte voor een milder geluid. Zowel "HARD!!!", als "zacht" kon op een loyale achterban rekenen maar ook: "tussen in" deed het goed in de peilingen. Even leek het of de keuken zou vallen over de kwestie van het ei maar toen verkondigde een KookCie-er een waarheid die

elke opvatting betreffende deze kwestie voor altijd zou veranderen.

"Je weet het pas zeker als je hem gepeld hebt" In een flits was de KookCie ontzuild, vriendschappen verstevigd en de wil om verder te gaan weer springlevend.

Maar zo gemakkelijk gaf ik me niet gewonnen en direct trachtte ik zout in de alweer bijna vergeten wonden te smeren met een nieuwe pittige stelling: een hele kluij of een zure appel?

De zure appel hoefde niet ver van de zure boom te vallen voor aanzienlijke steun, maar er was ook een enkeling die zijn afkeer van deze verboden vrucht niet onder keukenstoelen of banken stak. Crisisoverleg... de dissident dreigde een eenmanskeuken op te richten en alle zeilen moesten worden bijgezet om een afbranding af te wentelen. Handenwringend keek ik toe. Het mes sneed aan twee kanten en mijn masterplan om de KookCie uit elkaar te laten vallen om vervolgens de CokeCie op te richten leek te werken. Ik had echter buiten de filosoof achter het fornuis gerekend want weer dwarsboomde hij mijn plannen. Deze keer had hij er maar één woord voor nodig. Als een profeet stond hij op en met gespreide armen sprak hij: "PEER!"

De dissident kon zich hier bij aan sluiten en de KookCie was weer gered. Toch kon ik het niet opgeven. Ik moest en zou mijn gram halen (dit is zowaar een normaal spreekwoord, zoek het maar op).

No more mister Nice Guy. Tijd om het op de man te gaan spelen. Mijn vraag was weer simpel: eten of gegeten worden? - maar nu ook dubbelzinnig.

Tot mijn verdriet werd de vraag niet zo ervaren en wijde iedereen vrolijk uit over hoe lekker hij/zij het wel niet vond om te eten en wat hij/zij dan wel niet allemaal naar binnen werkte. Echter één vrouw doorzag mij en mijn vuile taal. In de stilte die toen volgde hoorde ik één voor één het kwartje bij

iedereen vallen. Met het schaamrood op de kaken vroegen ze mij of ik dat alsjeblieft uit het verslag zou willen laten. Ik kon de overwinning bijna proeven, zo zoet moet hij smaken, maar terwijl ik al was begonnen met watertanden bij het idee van een CokeCie stopte de filosoof mijn aspiraties in de vriezer en gaf hij mij met de volgende zin lik op stuk. “Me helemaal volproppen natuurlijk, heerlijk! Maar het moet wel lekker zijn, hè.”

Ongeacht de lezing van de vraag was dit antwoord adequaat en de KookCie was er als de kippen bij om zich achter deze statement te verschuilen. Weer vond mijn vruchtbare poging een hond in de pot.

Het huilen stond mij nader dan het lachen, maar voordat ik mijn kostbare zoute vocht offerde aan mijn zo gare doel had ik nog één kaart die ik kon spelen. Deze keer meer gericht op mijn doorgesnoven idealen. Het dilemma was: stampot of potje stampen?

Deze vraag was gericht op de “HARD!!!! gekookte eieren” aanhang.

Ik had een vermoeden dat deze gasten wel van een potje stampen zouden houden. Een harde waarheid en binnen de kortste keren was er een hevige discussie uit de grond gestampt. In mijn bepoederde binnenste was er weer een vonkje hoop en omdat die M*DD*F*KK*R zijn filosofische smoel dicht hield leek het toch nog goed te komen. Het was het zo goed als gedaan met de KookCie. De discussie werd een confrontatie. De confrontatie werd een ruzie. Een stamper zei tegen een potter: “het is STAMP, pot.” Ik was gelukkig en

erg dicht bij realisatie van de coolste commissie in de geschiedenis van MENS. Helaas herhaalde de geschiedenis zich en werd ik weer eens gedwarsboomd door Menselijk filosoof. In een paar zinnen verenigde hij op uitgekookte manier de KookCie door uit te leggen dat een potje stampen en stampot in essentie hetzelfde zijn. “Filosofisch gezien draaien beide handelingen om het behapbaar maken van de realiteit en het opgaan in het moment. De gebruikelijke sociaal aanvaarde normen betreffende eten en dansen worden overboord gegooid en dat wat er overblijft nadert de essentie van de desbetreffende handeling.”

Mooie woorden, die verdacht veel lijken op een cirkel redenering, maar het bleek afdoende. De stampers en de potten konden weer door één deur en mijn masterplan om de KookCie te vernietigen had gefaald. Mijn kijkje in de keuken van de KookCie had enige onenigheid tussen de pot en de ketel veroorzaakt maar uiteindelijk waren ze tot de conclusie gekomen dat ze beiden zwart zijn. Mijn verlies was mij ingepeperd en ik besloot eieren voor mijn geld te kiezen. De oorlog hadden ze misschien gewonnen, maar wacht hoort dit spreekwoord niet anders te gaan...

Woord van de auteur:

Een fysiek interview heeft nooit plaatsgevonden en het geleverde stuk is dan ook een fictief product van mijn verbeelding waarbij de e-mail correspondentie met de KookCie losjes als rode draad is gebruikt. De auteur benadrukt dat eventuele beledigingen het probleem van de lezer zijn en wenst u een prettige dag.

Wintersport

Tekst door: Susanna Halman

Voor dit stuk voor in de Anthropos van Studievereniging Mens zal ik namens het beleid werken dat mensen anoniem blijven (zoals Bart Sloeserweij AKA GB waardoor zijn achternaam ook niet verkeerd gespeld kan worden) en dat wij geen wij gebruiken en ander geneuzel. Deze wintersport gingen een groep mensen naar een prachtig plaatsje genaamd Valloire ergens in Frankrijk.

Nadat we moesten wachten op twee minder slimme jongens (Yu en Douwe) omdat die aan de andere kant van de Europaboulevard stonden en de buschauffeur alweer lekker gehumeurd was, konden we vertrekken vol goede moed met onze 3600 uur durende busreis, waarvan ik niks heb meegekregen omdat ik alleen maar sliep dus hierover kan ik jullie helaas niet veel vertellen behalve dat de Burger King lekkere burgers verkoopt, of moet de naam van een winkelketen ook anoniem blijven?

Toen ik wakker werd, waren we aangekomen in winterwonderland. Na het halen van de huurspullen zijn we gelijk de piste op gegaan om te genieten van een heerlijke dag sneeuw en kou, vooral heel veel kou. Toen we terugkwamen mochten we de sleutels van ons appartement ophalen, dit werd allemaal geregeld door de enige persoon die lekker frans kon babbelen (Marco). Door zijn wilde baard en zijn sexy frans accent was deze persoon (Marco) erg gewild bij de meiden deze week, zo moest deze persoon steeds kiezen tussen verschillende

harems. Iets wat nu moeilijk voor te stellen is... Dit bleek ook weer in de hammam waar deze persoon zich op een gegeven moment in bevond met een stuk of 8 meiden.

Verder hebben we in de avonden veel kaartspellen gespeeld naast weerwolven en black stories. Bij weerwolven zijn we erachter gekomen dat een bepaald klein blond erg gezellig meisje (Eva) heel goed is om de weerwolven er heel snel uit te pikken, maar ze dan niet te zien als weerwolven maar als bondgenoten. Soms werden de spelletjes onderbroken door het nummer Shake it off van Taylor Swift en op dat moment dacht de kamer onder ons dat het dak naar beneden kwam.

Onder de pechvogels dit jaar vallen ik en een jongen die graag de afgrond in wou snowboarden (Wieger), gelukkig was ik er die dag niet bij want ik volgde vaak zijn spoor. De jongen (Wieger) kreeg op een van de laatste dagen last van zijn knie na een val in de tiefsneeuw, maar gelukkig had hij hier uiteindelijk niet veel last van. Op de woensdag

ben ik helaas gevallen waarbij mijn enkel het weer begaf, gelukkig ben ik door een aantal lieve sterke mannen op zijn tijd gedragen als een rugzak waardoor ik me wel kon verplaatsen van A naar B.

Zo ook de laatste dag waarbij het eigenlijk wel weer goed ging met mijn enkel maar omdat de organisatie niet kon organiseren moesten wij een heel stuk met al onze bagage (en ik geef toe ik had misschien wat teveel bij me) naar het dorp moesten lopen in besneeuwde en bevroren paden. Hierdoor was mijn enkel weer focked op en kon ik de laatste dag niet mee de piste op. Ik ben de mannen erg dankbaar dat ze me geholpen hebben. De laatste twee dagen zijn we nog lekker met zijn allen uit eten gegaan eerst hebben we gegeten bij een restaurant waar men lekker kon kaasfonduen en de laatste dag hebben we een heus biztravel menu gegeten met keuze uit pizza of pasta.

Daarna was het helaas alweer tijd om naar huis te gaan in de weer 3600 uur durende busreis. Tijdens de busreis hebben we nog een potje 30 seconds gespeeld waarbij een bepaald persoon (marjolein) de beschrijving: 'een website waar huizen verkocht worden' wel vond passen bij 'Martkplaats!'.

Lekkere kontjes top 3 vrouwen

1. Blond meisje (Marjolein)
2. Blond meisje (Eva)
3. Jongen met bruin haar en krullen (Wieger)

Lekkere kontjes top 3 mannen

1. Zwangere man (Stijn)
2. Man met baard (Marco)
3. Jongen die alleen op de baby piste is geweest (Douwe)

Mensbook

Tekst door: Naomi Buntsma

-een greep uit het social media wezen der Mens-

Jan Meijer (na het lezen van bericht 'Mens bedreigt door Holleeder') @ S.V. Mens "Hallo, zijn jullie er nog?"
S.V. Mens @ Jan Meijer "Reken maar van yes, wij zijn niet te stoppen!"

Susanne Halman, 30 januari 2015. "Super gezellig gebowld!
31 januari 2015. "Yesss onderweg naar de wintersport!!"
.. 8 dagen later "Helaas al weer onderweg naar huis :(was super gezellig!!"

Margo van Gent 3 februari 2015. "Wij hebben het niet slecht hier." – in bijzijn van jaloersmakende foto's die wij jullie hier even zullen besparen.

Laura Sels en Annelinde Buikema, 20 januari; 'heeft ontslag genomen bij Mens Bestuur 2014'

Verhalen uit de wetenschap

Tekst door: Stijn Sonneveld

Super sensitieve tumordetectie met behulp van SERRS nanostars

Een van de grote problemen bij de behandeling van tumoren is het zichtbaar maken van de totale omvang van de tumor. Vaak is deze verspreid over een groter gebied, waarbij sommige delen ook nog eens zeer klein zijn en daarom niet zichtbaar voor de huidige beeldvormende technieken.

Daarom gaat er de laatste jaren steeds meer aandacht uit naar nieuwe microscopische technieken die het mogelijk maken om ook deze hele kleine structuren zichtbaar te maken. Afgelopen januari is er een nieuw artikel verschenen in *Science Translational Medicine*, waarin een nieuwe techniek wordt beschreven die het mogelijk maakt om ook microscopische tumoren zichtbaar te maken met behulp van zogenaamde nanostars. Door de grote sensitiviteit en de brede toepasbaarheid van deze deeltjes is dit zeer veelbelovend voor verder onderzoek.

Een van de belangrijkste redenen voor de terugkeer van een tumor na behandeling is het feit dat er vaak ook microscopische tumoren aanwezig zijn. Deze worden niet opgepikt door bestaande technieken en dus ook niet behandeld. Om dit risico zoveel mogelijk te beperken wordt er vaak gebruik gemaakt van een veiligheidsmarge, waardoor ook een deel van het gezonde weefsel wordt mee behandeld. Het zou echter beter zijn wanneer het mogelijk is om ook deze microscopische tumoren zichtbaar te maken en zo een betere behandeling op te stellen.

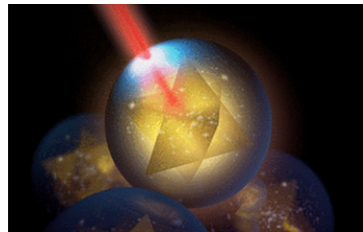
Afgelopen maand verscheen er een artikel van de groep van Moritz F. Kircher, die dit een stap dichterbij brengt. Zij hebben namelijk een nieuw deeltje ontwikkeld dat kan dienen als probe voor allerlei soorten tumoren. De techniek die zij hiervoor gebruiken is Surface Enhanced Resonance Raman Spectroscopy (SERRS).

Surface Enhanced Raman Scattering is een fenomeen dat voor het eerst in 1973 werd

geobserveerd. Hieruit bleek dat het Raman effect van moleculen op een metalen oppervlak gigantisch versterkt is: in de orde van 10¹¹ keer. Hiermee wordt het in één keer mogelijk om een enkel molecuul te kunnen detecteren. Dit effect kan nog meer versterkt worden door het te combineren met Resonance Raman Spectroscopy. Hierbij wordt een laser gebruikt met een golflengte die in het gebied ligt van de gewenste Raman overgang, waardoor deze overgang versterkt wordt. In SERRS worden deze twee technieken gecombineerd.

Om nu een tumor zichtbaar te maken, wordt er gebruik gemaakt van een probe, die meestal een nanodeeltje is. Kircher et al. hebben nu een nieuw nanodeeltje ontwikkeld, een SERRS nanostar, dat nog betere resultaten oplevert. Dit deeltje bestaat uit een stervormige kern van goud met een coating van de Raman actieve deeltjes. Daaromheen zit een silica bescherm laagje. Deze nanodeeltjes hopen automatisch op in tumorcellen door het abnormale vaatnetwerk dat zich rondom een tumor bevindt.

De eerste resultaten zijn veelbelovend. In muizen konden verschillende type tumoren (o.a. alvleesklier, borst en prostaat) zeer accuraat worden gedetecteerd: de detectielimiet is 1.5 fM. Het feit dat de techniek zo sensitief is en gebruikt kan worden voor verschillende type tumoren maakt dit zeer veelbelovend voor verder onderzoek.

Schematische afbeelding van een nanostar, een deeltje dat gebruikt wordt om tumorcellen zichtbaar te maken.

Bron: *Sci Transl Med*, Vol 7, Issue 271, p. 271 (Januari 2015)

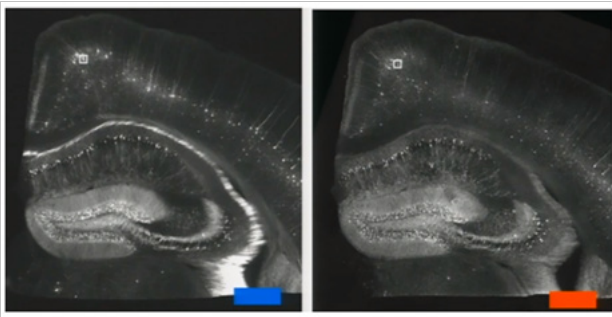

Expansion Microscopy: Opgeblazen hersenen leggen nanostructuur bloot

Microscopen vergroten structuren, zodat ze zichtbaar worden voor het oog. Maar waarom vergroten we de structuren zelf eigenlijk niet? Recent onderzoek toont aan dat het mogelijk is om hersenweefsel zodanig te vergroten, dat je met een gewone microscoop structuren van slechts 60 nanometer zichtbaar kunt maken.

Sinds de allereerste microscoop die ontwikkeld werd aan het einde van de 16de eeuw, proberen wetenschappers deze verder te verbeteren, zodat we een beter inzicht kunnen krijgen in de microscopische wereld om ons heen. Een van de belangrijkste verbeteringen ligt in het verhogen van de resolutie die met zo'n microscoop te verkrijgen is. Lange tijd werd Abbe's limiet gezien als de maximaal haalbare resolutie – deze ligt rond de helft van de golflengte van het gebruikte licht, voor zichtbaar licht dus rond de 200 nm – die te verkrijgen was met een microscoop.

De intrede van de zogenaamde superresolutie microscopie bracht hier verandering in. Via zeer slimme technieken is het mogelijk om de diffractielimiet te omzeilen en kunnen resoluties bereikt worden van slechts 20 nanometers. Dat de drie 'ontdekkers' van deze techniek afgelopen jaar de Nobelprijs voor de scheikunde hebben gewonnen, geeft het belang van deze ontdekking wel weer. Toch heeft deze techniek, net als ieder andere, ook een aantal nadelen. Zo is er zeer geavanceerde apparatuur voor nodig en is het ook moeilijk om dikkere structuren zichtbaar te maken zoals hersenweefsel.

Dit is waar Edward Boyden, onderzoeker aan het Massachusetts Institute of Technology (MIT), in het verhaal stapt. Zijn oplossing om de diffractielimiet te omzeilen is niet om de resolutie van de microscoop nog meer te vergroten, maar om de structuren zelf op te blazen, zodat je ze met een gewone microscoop kunt zien en eiwitten van elkaar kunt onderscheiden. Volgens Boyden kunnen ze dit revolutionaire idee nu ook in de praktijk brengen door het behandelen van het weefsel met acrylaat.

Acrylaat is een stof die in de aanwezigheid van water heel erg uitzet, en wordt onder andere ook gebruikt in luiers. Het is deze eigenschap waar Boyden ook gebruik van maakt. Het te bekijken weefsel wordt behandeld met een mix van onder andere acrylaat en een stof die ervoor zorgt dat het weefsel transparant wordt.

Vervolgens wordt er water aan het weefsel toegevoegd, zodat het geheel in totaal ongeveer 4,5 keer uitzet. Van cruciaal belang is het feit dat de structuren intact blijven. Naar schatting wordt de relatieve positie van eiwitten slechts 1-4% verstoord – zie figuur 1. Op deze manier wordt het mogelijk om twee eiwitten te onderscheiden die in eerste instantie op slechts 60 nm afstand van elkaar zaten. Als 'proof of principle' is een eerdere studie met superresolutie microscopie herhaald en is gebleken dat deze nieuwe techniek bijna precies hetzelfde resultaat oplevert.

Dit zijn zeker zeer veelbelovende resultaten en het zal interessant zijn om te zien hoe deze techniek zich verder ontwikkelt in de komende jaren.

Muizenhersenen (links) zijn bijna 5 keer uitgezet door het toevoegen van acrylaat. Het resultaat is rechts te zien, de vergroting in dit plaatje is kleiner, zodat beide vergeleken kunnen worden.

Aangepast naar: Nature 517, 254 (15 januari 2015); Bron: Science 543-548 (30 januari 2015)

Nieuwjaars g a l a

Tekst door: Carmen van Hooijdonk

Een nieuw jaar betekent voor vele van ons goede voornemens zoals meer gaan sporten, vaker je kamer op ruimen of toch eindelijk eens die fietsband plakken. Maar een nieuw jaar betekent meer dan deze voornemens: een nieuw jaar betekent nieuwe kansen, nieuwe mensen ontmoeten en ervaring op doen met dingen die je de jaren daarvoor nog nooit gezien had. Voor eerstejaars betekent het nieuwe jaar eindelijk de eerste paar drukke maanden van de studie overleefd, tweedejaars krijgen een déjà vu naar het natuurkunde practicum van het vorige jaar en voor derdejaars komt de stage in zicht.

Toch zijn we nog één ding vergeten. Een nieuw jaar betekent namelijk ook het Nieuwjaars Gala, waardoor het nieuwe jaar altijd goed begint! Dit jaar in een nieuw jasje gestoken door het gala samen te organiseren met onze collega studenten van wiskunde en informatica en criminologie, en wel in de top locatie Bitterzoet. 13 Januari was het zo ver: na het georganiseerde diner, gingen de deuren open en kon het gala beginnen. De mooiste gala jurken en nette pakken konden weer uit de kast gehaald worden en vooral de zelfgemaakte jurk van Julia viel erg in de smaak bij de jury, die

de mooiste uitfit van de avond uitkozen. De GalaCie had duidelijk erg goed zijn best gedaan en rond de klok van 12 was het dan ook al aardig druk. Het was een mooie avond en een goed begin van het nieuwe jaar. En vergeet nu niet je voornemens dit jaar eens uit te voeren! Tot volgend jaar!

MENS in Beeld

VU Boekhandel | Amsterdam

Wil jij hier adverteren?
Neem contact op via mens-vu.nl!

